

høitærede Miniſter, ſom jeg mener, at dette Thing ikke vil give ham ſaa Dage efter, at det har givet ham et Miſtillidsvotum. Det er dette, der har foranlediget mig til at ſtille dette Forſlag, der gaar i en anden Retning, og hvorved Kommunerne ville faae en Naadighed, ſom kan være ønskelig, og ſelv komme til at yde Bidrag, ſom billigt er, hvilket ikke vilde ſke efter noget af de Forſlag, der have været bragt for før. Naar nu den høitærede Miniſter har udtalt, at Forſlaget er fremkommet ſaa ſent, og at man ikke kunde vente, det vilde blive vedtaget, enten af denne Grund, eller fordi det indeholdt formelle Feil, ſaa tilſtaar jeg gjerne, at der er Feil i det. Diſſe ere nemlig fremkomne derved, at jeg først havde affattet Forſlaget ſaaledes, at det ſidſte Stykke ikke var tilføjet, men da et æret Medlem gjorde mig opmærkſom paa, at der var flere Medlemmer, ſom syntes, at det var gavnligt, at denne Tilføjeſe ſkede, ſaa ſøiede jeg det andet Stykke til, men jeg forglemte da at nævne Beløbet. Det er imidlertid klart, at dette kun er en Forglemmelse, og man vil jo let kunne gjøre den Beregning, at de 300,000 Kr., ſom man før havde bevilget, ikke ville gaa med, ſelv om der indkommer ſaamange Fordringer fra Kommunerne, ſom der efter det Antal af Skolelærereembeder, der findes i hele Landet, kan indkomme. Man vil alſaa ſe, at det Beløb, ſom man tidligere har bevilget, i alt ſald vil kunne ſlaa til, thi ſelv, naar 2,000 Skolelærere fik den højſte Tillægssum, ſom de efter Forſlaget kunne faae, nemlig 100 Kr., ſaa vil det dog ikke beløbe ſig til Mere end 200,000 Kr. Det er jo klart, at denne formelle Feil nok vil kunne rettes. For Øvrigt antager jeg, at den høitærede Miniſter nok vil være tilfreds med dette Forſlag, thi jeg antager ikke, at den høitærede Miniſter ſætter ſaa ſtor Pris paa at være den Eneaaende og alſaa ogſaa den, der bærer det ſtorſte Anſvar. Det forekommer mig, at den høitærede Miniſter har udtalt ſig i den Retning, at han ikke ſatte ſtor Pris derpaa. Smidlertid vil jeg ſtrag udtale, at ſaaſteent den høitærede Miniſter ikke kan modtage dette Forſlag, ſaa agter jeg at tage det tilbage, men ſaa synes det mig ogſaa at være klart, at Anſvaret for, at Skolelærerne ikke faae Tillæg vil komme til at hvile paa ham. Hvis derimod den høitærede Miniſter vil modtage Forſlaget, ſaa er det jo ligesaa klart, at ærede Medlemmer, ſom ville friggjøre ſig for dette Anſvar, kunne gjøre dette ved at ſtemme for Forſlaget.

Formanden (Kraabe): Jeg turde gjøre det ærede Medlem opmærkſom paa, at den Rettelse, ſom han tænkte ſig ſom en Supplering af Forſlaget, ikke vil kunne foretages ſom en Forſlag, men kun gennem Finantslovsforſlagets Overgang til et Fellesudvalg. Jeg veed ikke, om dette kan være medbeſtemmende til det ærede

Medlems Beſlutning om, hvorvidt han vil opretholde Forſlaget eller ikke.

J. Kruse: Jeg opretholder det, for ſaa vidt den høitærede Miniſter kan modtage det.

Ministeren for Kirke- og Underviſningsvæſenet (Fischer): Maa jeg til Forklaring af, hvad jeg før yttede, gjøre opmærkſom paa, at der i første Linie findes en Feil, ſom vel kun er en Sprogfeil, men ſom dog paa ingen Maade bør findes i et Lovforſlag. Der næſt ſtaar der i Slutningen af første Stykke: „dog ikke udover 100 Kr. aarlig til hver enkelt Lærer eller Lærerinde, der mindſt 3 Aar har været i Tjenesten og har fyldt 25 Aars Alderen.“ Modſætningen hertil vil blive den, at de, der ikke have været tre Aar i Tjenesten, og ikke have fyldt 25 Aars Alderen, kunne faae Mere end 100 Kr., men det kan dog umuligt være det ærede Medlems Mening.

J. Kruse: Maa jeg tillade mig at gjøre den Bemærkning, at ſaa vidt jeg erindrer, er det en Trykfeil.

Boſen: Jeg ønsker at gjøre nogle Bemærkninger til de to Punkter, ſom her ere under Forhandling, men angaaende det første af dem ſkal jeg fatte mig meget kort. Dette Forſlag kom ſom bekendt frem her ved Finantslovens 3die Behandling, ſom man ſiger i den 11te Time, og det var af Hensyn dertil, at Folkethinget ikke dengang troede at kunne gaa ind derpaa; Forſlaget blev forkaſtet. Naar det nu vender tilbage til os fra det andet Thing, tror jeg ikke, at den høitærede Miniſter ſelv kunde vente, at dette Moment vilde ſom noget Nyt kunne bidrage til, at Forſlaget nu ſkulde blive mere antageligt for Folkethinget. Naar den ærede Miniſter har gjenoptaget Forſlaget i Landſtinget, tilſtaar jeg, at det ikke har kunnet andet end forundre mig noget, da den Maade, hvorpaa den ærede Miniſter behandlede denne Sag under Forhandlingen med Udvalget, ikke lod formode, at han ønskede at forſølge den ſaa vidt, ſom han nu ønsker det. Jeg tror ikke, at den høitærede Miniſter behøvede at tvivle om, at han vilde finde en Støtte i det andet Thing i denne Henseende, og at det derfor ikke har været af væſentlig Interesſe at tilvejebringe denne Dplysning. At jeg heller ikke nu kan ſtemme for dette Forſlag, behøver jeg næppe at udtale, og jeg hører jo ogſaa blandt dem, der indſtille, at Forſlaget ſkal gaa ud. — Med Hensyn til det andet Punkt, der angaar Lønningsſtillaget for Skolelærere, har der under vore Forhandlinger foreligget en lang Række af Forſlag, og af alle diſſe Forſlag have vi nu kun de to tilbage, ſom i dette Dieblit ere under Forhandling. Det Forſlag, ſom ſidſt er bortfaldet, er det, der her blev vedtaget ved Finantslovens